Draga braćo i sestre,
ovo je prva Misa koju tijekom svojega pohoda slavim na urugvajskom tlu. Hvala vam što ste ovdje!
Čitanja koja smo slušali opisuju nam lik pravednog čovjeka kojemu Gospodin pomaže i podupire ga kako bi izvršio poslanje koje mu je povjereno. Sveti Pavao u Poslanici Filipljanima zahvaljuje zajednici na potpori u svom misijskom djelovanju, svjestan da je u siromaštvu Bog sve njegovo bogatstvo, a da se Božja providnost očituje po braći kojoj je poslan.
Psalam zatim blaženim naziva onoga koji ljubi Zakon Gospodnji i čija su djela u skladu s vjerom. Na isti način Isus u Evanđelju pokazuje poštena čovjeka koji služi Bogu, stavlja ga u središte svoga života i vjeran je u svemu što mu je povjereno, bilo da je riječ o velikim ili malim stvarima.
Danas, okupljeni ovdje u Paysandúu na slavlju Euharistije, radosni što se oko istoga stola sabralo toliko vjernika urugvajske Crkve, kao i hodočasnika iz susjednih zemalja, liturgija Riječi podsjeća nas na prisutnost mnogih ljudi vjere na ovim prostorima Río de la Plate. Još od početaka evangelizacije kontinenta dolazili su u ime Gospodnje navijestiti veliku radost koju su i sami iskusili susrevši Krista. Poput anđela koji su pastirima navijestili Radosnu vijest (usp. Lk 2,10), oni su s radošću prenosili Evanđelje svjedočeći svoju vjeru djelima ljubavi i milosrđa.
U ovom slavlju također želimo zahvaliti Bogu na životu i služenju sina ovih krajeva, blaženoga Jacinta Vere, biskupa Montevidea, koji je bio dosljedan svjedok vjere koju je naviještao, velikodušan u ljubavi i potpuno posvećen apostolskom poslanju. Svoj je pastoralni žar pokazivao na sve strane ne štedeći se ni u kakvim žrtvama. Primjerice, jahao bi na konju kako bi posjetio bolesnike, unatoč velikim udaljenostima, opasnostima na putu i lošim vremenskim uvjetima. Taj "gaučo biskup" triput je proputovao čitav Urugvaj, donoseći njegovim stanovnicima vjeru i nadu.
Tijekom povijesne obrane Paysandúa 1864. godine, monsinjor Vera nastanio se na Otoku milosrđa, nasuprot opkoljenom gradu, kako bi pomagao izbjeglicama i ranjenicima s obje zaraćene strane. Ondje je ostao do kraja opsade, prateći svoj narod i moleći u Božje ime da se vojske braće međusobno zagrle u miru.
Draga braćo i sestre, danas je na nama da nastavimo baštinu koju su nam ostavili ti sijači Evanđelja. Moramo to činiti imajući pred očima ono što nam govori Božja riječ: s pravednošću, poštenjem i vjernošću, svjesni da poruka koju naviještamo nije naša. Ona je blago koje smo primili od Gospodina i nosimo ga u glinenim posudama (usp. 2 Kor 4,7).

Postoje tri simbola koji obilježavaju ovu regiju i mogu nam pomoći razmišljati o blagu vjere koje nam je povjereno i o poslanju koje nam je danas dano. Prvi je most, drugi su palme, a treći màte (*tradicionalni napitak)*.

U ovom gradu Paysandúu nalazi se Međunarodni most generala Artigasa koji prelazi rijeku Urugvaj i povezuje dvije susjedne države. Nije teško zamisliti dobrobiti koje most donosi: otvorenost, komunikaciju i razmjenu. Zato je važno biti graditelj mostova! To je poziv upućen

svima nama: graditi mostove, učvršćivati veze, povezivati, komunicirati i prenositi radost vjere, kao što je činio blaženi Jacinto, “bilo zgodno ili nezgodno” (2 Tim 4,2).

Most, međutim, mora imati čvrste temelje kako ne bi podlegao snažnim riječnim strujama. Kao što kuća sagrađena na stijeni ostaje postojana usred oluje, dok ona podignuta na pijesku može pasti (usp. Mt 7,24-27), tako i most treba oslonce koji će ga sačuvati od rušenja pod snagom vjetra i vode.
Svaki put kada budete došli na obalu i ugledali most, sjetite se da nas taj simbol predstavlja i podsjeća na važnost čvrste kršćanske izgradnje. Moramo biti dobro pripravljeni kako bismo svakome mogli obrazložiti razloge svoje nade i vjere (usp. 1 Pt 3,15) te ne dopustiti da nas ponesu “različiti i tuđi nauci” (Heb 13,9). Samo tako možemo biti oruđa jedinstva i veze ljubavi.
Drugi simbol koji obilježava i krasi ovu zemlju jesu palme. Knjiga Psalama kaže: “Pravednik cvate kao palma” (Ps 92,13). To je stablo otporno na silinu vjetra, duboko ukorijenjeno, uspravno uzdignuto prema nebu tražeći svjetlo i donoseći slatki plod *yataya*.
To je prekrasna slika našega izvora i cilja na koji smo pozvani: ukorijenjeni u Kristu, Alfi i Omegi, Početku i Svršetku našega života, ostajući sjedinjeni s Njime, donosimo dobre plodove (usp. Iv 15,5).
Ujedno vidimo da palme u ovim krajevima ne rastu pojedinačno, nego tvore čitave palmike. Ima ih mnogo, nisu same niti udaljene jedna od druge. Tako je i Crkva zajednica braće koja svoje korijene pušta i napaja se iz zajedničkoga izvora: Božje riječi, sakramenata, molitve i djelotvorne ljubavi. Njezini vjernici podižu pogled kako bi zajedno slavili Krista, Sunce s visine, čije svjetlo vodi korake čovječanstva putem mira (usp. Lk 1,78-79).
Naposljetku, razmislimo o simbolu koji je prisutan u svakome domu ove zemlje, na svakome mjestu učenja i rada te pri svakom prijateljskom susretu. Mislim na mate, piće tako karakteristično za Južnu Ameriku, čije duboko značenje vi možete bolje objasniti nego ja. Sigurno vas je mate pratio i danas na putu prema ovom slavlju, a pratit će vas i na povratku. Mate je znak bliskosti, prijateljstva i susreta. Uči nas dijeliti i biti zajedno, jačati veze koje nas sjedinjuju i čine braćom. On je znak gostoljubivosti, uključivanja i zajedničkih vrijednosti. Ispijanje matea obred je ispunjen simbolikom, u kojem se razgovara i bez riječi, a svaki detalj ima svoje značenje. Mislim i na mate koji čovjek pije kada je sam, a koji prati trenutke tišine i molitve. Koliko ste puta upravo u takvim trenutcima Bogu povjerili svoje brige i potrebe, svoje želje i najdublje snove!
Draga braćo i sestre, trebamo razmišljati o tim zajedničkim simbolima koji nam daju identitet i osjećaj pripadnosti, koji nam govore o našim korijenima i usmjeravaju nas budućnosti. I vjera je dio urugvajskog naroda od samih njegovih početaka te ju je potrebno s kreativnom hrabrošću prenositi budućim naraštajima.
Isus nas u današnjem Evanđelju podsjeća na važnost vjernosti primljenim darovima: “Tko je vjeran u najmanjem, vjeran je i u najvećem” (Lk 16,10). Te su riječi u djelo proveli mnogi muškarci i žene, poput biskupa Jacinta Vere, koji su ostali vjerni svom pozivu te sijali sjeme Evanđelja u dušu urugvajskog naroda. To sjeme i dalje živi u zajednici, ali potrebno je nastaviti stvarati uvjete da raste i donese sav svoj rod. Potrebno je nastaviti odgajati djecu i mlade u vjeri, pratiti obitelji, podupirati starije osobe i vršiti djela ljubavi.

Draga braćo i sestre, potičem vas da s oduševljenjem nastavite evangelizacijsko poslanje. Budite mostovi kako bi mnogi mogli susresti Isusa. Budite bratska zajednica koja se okuplja i dijeli život i planove, snove i nade, osobito s onima kojima je pomoć najpotrebnija.
Budite zajednica molitve koja održava dijalog s Gospodinom “kao što prijatelj razgovara s prijateljem” (usp. Iv 15,15). Krist računa na vas! Krist računa na tebe!
Neka vas na životnom putu štiti naša nebeska Majka od Trideset i Trojice i neka vas uvijek vodi u susret svome Sinu Isusu.